

МИЛАН Р. ВАСИЋ (1928-2025)

Крајем септембра 2025. године у Ваљеву је преминуо Милан Р. Васић, познати просветни и културни радник, картограф, писац и неуморни чувар животне средине, народних обичаја и слободарских традиција. Био је изузетно скроман, радан, честит и пре свега господствен човек. Као веома надарена и учена особа, био је једна од „живих енциклопедија“ града Ваљева.

Милан Васић рођен је 26. октобра 1928. године у подгорском селу Мајиновић у бројној породици. Његов отац Радомир, родио се 1885. године у селу Бобова под Медведником, од оца Михаила и мајке Радојке. Потиче из познате породице Бобовац, једне од најстаријих и најбројнијих у том селу, која је изнедрила чувеног устаника и политичара – кнеза Јована Симића Бобовца. Као редов 4. чете 1. батаљона 14. пешадијског пука Дринске дивизије, Радомир је учествовао у оба балканска и Првом светском рату. Одликован је Албанском споменицом, француским орденом Легије части и др. Са Катарином – Катом, ћерком Младена Милосављевића, добио је четири сина, Слободана, Живка, Велимира и Милана и седам кћери, Славку, Надежду, Веселинку, Миру, Томку, Војку и Миладинку. Последње три умрле су као деца.

Основну школу Милан је завршио у суседном селу Причевић. Машинбраварски занат и средњу Техничку школу завршио је у Ваљеву. Осам година радио је у фабрици „Крушик“. Вишу стручну педагошку спрему стекао је у Ријеци, да би наредних шест година радио као наставник машинске групе предмета у Електро-машинском школском центру у Тузли. Упоредо, завршио је студије на Факултету индустријске педагогије у Ријеци. Временом је стекао и звање педагошког саветника за предмет Општетехничко образовање и образовање одраслих. Пуних 26

година радио је као педагошки саветник у Просветно-педагошком заводу, односно Међуопштинском заводу за образовање и васпитање у Ваљеву, где је дочекао и пензију.

Као учесник IV ваљевске омладинске радне бригаде добровољно је радио на изградњи железничке пруге Шамац – Сарајево 1947. године. За залагање редовно је награђиван ударничким значкама, а ово у то време вредно друштвено признање касније је добијао и радећи у Крушику. За време студија у Ријеци бавио се и планинарењем, па је више пута прошао словеначке, аустријске и италијанске Алпе.

Више од пола века бавио се израдом карата и планова који су објављивани у разним књигама, туристичким проспектима, листовима, часописима и другим публикацијама. Остало је забележено да је током свог радног века написао и објавио 47 стручних радова. Аутор је књиге „Практикум савремене организације наставе техничког образовања“ за ученике IV разреда основних школа. Коаутор је карте бившег среза Ваљево и карте Подрињско-колубарске међуопштинске регионалне заједнице. Био је приређивач радних свезака познавања природе и друштва за ученике трећег разреда основне школе, приручника „Наш крај“ и „Ваљево и околни крајеви“. Био је рецензент пет уџбеника за наставу општетехничког образовања за IV, V, VI, VII и VIII разред основне школе.

Милан Васић бавио се и истраживањем прошлости родног краја, што је резултирало објављивањем три књиге. Прва је хроника његовог родног места под називом „Мајиновић“. Његово друго дело „Партизанско спомен-гробље на Крушику“ објавила је општинска организација СУБНОР Ваљево 2013. године. Наредне године објављена је трећа Васићева књига „Ваљево кроз векове у слици и речи“. Издавач је био Завод за заштиту споменика културе Ваљево. У њој је представио слике свих значајнијих објеката и догађаја Града.

Васић се предано бавио и друштвеним радом, био је редован посетилац и учесник многих акција, прослава и сличних манифестација. Био је дугогодишњи члан и председник општинског и среског већа Народне технике у Ваљеву. Преко 30 година учествовао је у организацији акција едукације деце и омладине под називом „Шта знаш о саобраћају“, које су спровођене на школ-

ском, општинском, међуопштинском, савезном и међународном нивоу.

Био је ожењен Маријом Параментић из Белог Поља крај Ваљева. Из тог брака има сина Слободана, рођеног 1963. године у Тузли. Из брака са Јасмином Јовановић из Горића има сина Немању и кћерку Невену.

У присуству родбине, колега и пријатеља сахрањен је на Новом гробљу у Ваљеву.

Мр Милоје Николић
Милорад Радојчић